

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 59/15
Luksemburg, 4 czerwca 2015 r.

Wyrok w sprawie C-15/14 P
Komisja / MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Trybunał, podobnie jak Sąd, potwierdził, że umowa zawarta między państwem węgierskim a spółką naftową MOL w sprawie eksploatacji pól gazu ziemnego nie stanowi pomocy państwa

Połączenie tej umowy z podwyżką stawki opłat eksploatacyjnych wynikającą ze znowelizowanej ustawy o górnictwie nie przysporzyło spółce MOL selektywnej korzyści

MOL jest węgierską spółką naftowo-gazową, która wydobywa węglowodory między innymi na Węgrzech.

Na podstawie węgierskiej ustawy o górnictwie, spółki górnicze będące w posiadaniu zezwolenia na eksploatację muszą płacić państwu opłatę eksploatacyjną za wydobycie węglowodorów, ropy naftowej i gazu ziemnego. Do 2008 r. stawka tej opłaty była ustalona co do zasady w wysokości 12% wartości ilości wydobytych minerałów.

We wrześniu 2005 r. MOL złożyła wniosek o przedłużenie przysługującego jej na podstawie zezwolenia na eksploatację prawa użytkowania górniczego dwunastu pól węglowodorów, na których nie rozpoczęła jeszcze wydobywania. Umową podpisaną w grudniu 2005 r. MOL i państwo węgierskie przedłużyły o pięć lat ostateczny termin rozpoczęcia wydobywania na tych dwunastu polach i ustaliły opłatę należną za przedłużenie. Zgodnie z ustawą o górnictwie kwota tej opłaty miała być wyższa od kwoty stawki podstawowej za każdy rok z pięciu lat; opłata eksploatacyjna została więc ustalona na poziomie 12,24%–12,6%. Ponadto strony rozciągnęły na okres piętnastu lat zastosowanie tej opłaty do wszystkich pól górniczych, które były już eksploatowane przez MOL na podstawie zezwolenia na eksploatację, to jest 44 pól węglowodorów oraz 93 pól gazu ziemnego, co stanowiło w odniesieniu do tych pól podwyższoną opłatę eksploatacyjną. Ponadto w umowie przewidziano zapłatę opłaty jednorazowej w wysokości 20 mld forintów węgierskich (około 68 mln EUR). Umowa stanowiła też, że określone w ten sposób stawki pozostaną niezmiennicze przez cały okres jej obowiązywania.

W 2007 r. ustawa o górnictwie została znowelizowana i stawka opłaty eksploatacyjnej została podwyższona zasadniczo do 30% ze skutkiem od dnia 8 stycznia 2008 r. Niemniej jednak ta podwyżka nie znalazła zastosowania do pól górniczych MOL, w stosunku do których nadal obowiązywały stawki ustalone w umowie z 2005 r.

W decyzji z czerwca 2010 r.¹ Komisja stwierdziła, że połączenie umowy z 2005 r. (która ustalała stawkę opłaty eksploatacyjnej w stosunku do MOL) z podwyżką opłaty eksploatacyjnej wynikającą ze znowelizowanej ustawy o górnictwie faworyzowało MOL w porównaniu z jej konkurentami, w związku z czym stanowiło pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem. Komisja wezwała zatem Węgry, by odzyskały od MOL tę pomoc, która wynosiła 28 444,7 mln forintów (około 96,6 mln EUR) w 2008 r. oraz 1 942,1 mln forintów (około 6,6 mln EUR) w 2009 r.

MOL wniosła do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji.

¹ Decyzja 2011/88/UE w sprawie pomocy państwa C 1/09 (ex NN 69/08) udzielonej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt. (Dz.U. 2011, L 34, s. 55).

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 r.² Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji na tej podstawie, że żaden element nie wskazywał na to, iż MOL była traktowana w sposób bardziej przychylny niż jej konkurenci pod względem zapłaty opłat eksploatacyjnych, w związku z czym połączenie umowy z 2005 r. ze znowelizowaną ustawą o górnictwie nie mogło zostać uznane za pomoc państwa. Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości odwołanie od wyroku Sądu.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał przypomniał, że aby środek krajowy mógł zostać zakwalifikowany jako pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, powinien on spełniać cztery kumulatywne przesłanki: musi mieć miejsce interwencja państwa lub przy użyciu zasobów państwowych, interwencja musi być w stanie wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi, musi przyznawać beneficjentowi selektywną korzyść i wreszcie musi ona zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem.

W ramach odwołania Komisja zakwestionowała sposób, w jaki Sąd dokonał wykładni trzeciej przesłanki (mianowicie przesłanki dotyczącej przyznania beneficjentowi środka selektywnej korzyści) i w jaki ją zastosował.

Trybunał wyjaśnił w tym względzie, że wymóg selektywności wynikający z art. 107 ust. 1 TFUE należy odróżnić od stwierdzenia istnienia korzyści gospodarczej. Tak więc w ramach badania ogólnego systemu pomocy konieczne jest ustalenie, czy omawiany środek, który na pierwszy rzut oka przysparza korzyści o zasięgu ogólnym, nie czyni tego w rzeczywistości wyłącznie na korzyść niektórych przedsiębiorstw.

Trybunał stwierdził, że Sąd prawidłowo przyjął, iż **sam fakt, że ustalając stawkę opłaty za przedłużenie, władze węgierskie dysponują zakresem uznania określonym ustawowo, który jest ograniczony, nie wystarczy do wykazania, że niektóre przedsiębiorstwa mogłyby uzyskać na tej podstawie selektywną korzyść.** Ów zakres uznania służy bowiem do wyważenia dodatkowej opłaty nakładanej na podmioty gospodarcze w celu uwzględnienia imperatywów wynikających z zasady równego traktowania, w związku z czym odróżnia się on od przypadków, w których korzystanie z takiego zakresu uznania jest związane z przyznaniem korzyści na rzecz określonego podmiotu gospodarczego.

Podobnie, Sąd nie popełnił błędu co do prawa stwierdzając, iż **fakt, że stawki ustalone w umowie z 2005 r. są wynikiem negocjacji między MOL i władzami węgierskimi nie wystarczy do przyznania tej umowie selektywnego charakteru,** ponieważ władze węgierskie skorzystały z przysługującego im zakresu uznania, by ustalić stawkę opłaty eksploatacyjnej w obiektywny i niedyskryminacyjny sposób, w związku z czym nie potraktowały MOL bardziej przychylnie niż jej konkurentów.

Trybunał wskazał ponadto, że le Sąd słusznie mógł ocenić, że **zakres uznania przysługujący władzom węgierskim odnośnie do decyzji o zawarciu bądź niezawarciu umowy o przedłużeniu nie umożliwił spółce MOL uzyskania jakiegokolwiek selektywnej korzyści.** Ustalone w ustawie o górnictwie kryteria zawarcia umowy o przedłużeniu są bowiem obiektywne i mają zastosowanie do każdego potencjalnie zainteresowanego podmiotu gospodarczego, który je spełnia, tak że zawarcie umowy z 2005 r. na podstawie tej ustawy nie faworyzowało MOL w porównaniu z jej konkurentami.

Poza tym Trybunał przypomniał, że ponieważ interwencje państwa przybierają różne formy i powinny być analizowane na podstawie ich skutków, nie można wykluczyć, że szereg kolejnych interwencji państwa należy uznać, w celu zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE, za jedną interwencję, w szczególności w przypadku, gdy kolejne interwencje – w świetle ich chronologii, ich celu i sytuacji przedsiębiorstwa w chwili dokonania tych interwencji – mają tak ścisły związek, że niemożliwe jest ich rozdzielenie.

² Wyrok Sądu z dnia 12 listopada 2013 r., MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Komisja ([T-499/10](#)), zobacz również [komunikat prasowy nr 146/13](#).

Trybunał, podobnie jak Sąd, stwierdził w tym względzie, że taki związek nie występuje między umową z 2005 r. a znowelizowaną ustawą o górnictwie. Podwyżka opłat eksploatacyjnych, która wynika ze znowelizowanej ustawy o górnictwie miała bowiem miejsce w kontekście podwyżki światowych kursów ropy naftowej. Komisja nie podniosła zaś, że umowa z 2005 r. została zawarta w przewidywaniu takiej podwyżki. W związku z tym te dwa elementy nie stanowią jednego środka pomocy i nie można zatem ich uznać za pomoc państwa.

W tych okolicznościach Trybunał oddalił w całości odwołanie Komisji.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793